

> Retouradres Postbus 20101 2500 EC Den Haag

Nederlandse Melkveehouders Vakbond

Tabaksland 73
4031 MH INGEN

**Directoraat-generaal voor
Energie, Telecom en Markten**
Directie Telecommarkt

Bezoekadres
Bezuidenhoutseweg 30
2594 AV Den Haag

Postadres
Postbus 20101
2500 EC Den Haag

Factuuradres
Postbus 16180
2500 BD Den Haag

T 070 379 8911 (algemeen)
www.rijksoverheid.nl/ez

Datum 26 JUL 2010

Betreft Uw brief over de Wet informatie-uitwisseling ondergrondse netten
(WION) met kenmerk B2948

Geachte

Ons kenmerk
ET/TM / 10100941

Uw kenmerk
B2948

Hierbij reageer ik op uw brief van 25 mei 2010 over de Wet informatie-uitwisseling ondergrondse netten (WION). Hieronder ga ik in op de door u aangegeven punten inzake de verantwoordelijkheid voor de plaatsing van leidingen en de verantwoordelijkheid voor schades aan ondergrondse netten.

Verantwoordelijkheid voor de plaatsing van leidingen

U vraagt wat de mogelijkheden zijn die er voor kunnen zorgen dat de eisen, die gesteld worden aan het ingraven van kabels en leidingen in openbare grond, ook gaan gelden voor particuliere grond. U hebt het hierbij in het bijzonder over de minimale diepte waarop kabels en leidingen moeten worden aangelegd. De Wet informatie-uitwisseling ondergrondse netten (WION) voorziet in regels over de uitwisseling van kabel- en leidinginformatie tussen netbeheerders en grondroerders. De WION zegt alleen in artikel 3 dat kabels en leidingen elkaar onderling niet mogen hinderen, maar regelt niet de (wijze van) aanleg van kabels en leidingen en de diepte waarop kabels en leidingen dienen te worden aangelegd. Sommige sectorale wetgeving, zoals de Telecommunicatiewet, bevat regels over de aanleg van kabels.

Er zijn geen algemene wettelijke vereisten voor de diepte waarop de diverse kabel- en leidingsoorten moeten worden aangelegd, ook niet voor openbare grond. De gewenste diepteligging van kabels en leidingen kan voor een gebied, waar veel kabels en leidingen dicht bij elkaar liggen, anders zijn dan in een gebied waar er in de ondergrond nog volop ruimte is. Ook de wijze waarop gebruik wordt gemaakt van de grond, grondbewerkingen door agrariërs of zwaar verkeer, heeft invloed op de gewenste gronddekking. Daardoor kunnen plaatselijke eisen meer geschikt zijn dan landelijk uniform opgelegde eisen.

U stelt terecht dat netbeheerders als eerste verantwoordelijk zijn voor plaatsing van ondergrondse netten. Als eigenaar of beheerder van een gebied kunnen melkveehouders daarover privaatrechtelijke afspraken maken met netbeheerders.

U kunt dit als melkveehouderijsector ook collectief oppakken en daarbij het voorbeeld nemen aan andere sectoren. In de graafsector bestaan NEN-normen over de ordening van ondergrondse netten, zoals de NEN 7171-1-2009 en NPR 7171-2-2009. Dit zijn adviesnormen voor nieuwbouwsituaties die de graafsector zelf heeft opgesteld.

Verantwoordelijkheid voor breuk aan ondergrondse netten

Verder uit u in uw brief uw ongerustheid over de juridische gevolgen van de invoering van de WION. In het bijzonder vraagt u waarom de wet niet voorziet in een regeling aangaande de vervolgschade die optreedt wanneer de werkzaamheden van een melkveehouder als gevolg van breuk buiten zijn schuld om stagneren.

Uitgangspunt van de wet is graafschades te voorkomen, althans zoveel mogelijk te beperken, door verplichte informatie-uitwisseling tussen grondroerders en beheerders van ondergrondse netten. Beide partijen hebben hierbij een verantwoordelijkheid, te weten de grondroerder, door het inwinnen en toepassen van informatie, en de beheerder, door het verstrekken van accurate informatie. De wet bevat geen bepalingen in aanvulling op of in plaats van het algemene regime van het Burgerlijk Wetboek voor aansprakelijkheid. Het ligt wel in de rede dat de wijze waarop toepassing is gegeven aan de wet wordt betrokken bij een beoordeling omtrent de aansprakelijkheid voor graafschade. De grondroerder die heeft verzuimd een graafmelding te doen, en grondbewerkingen heeft verricht zonder te beschikken over de relevante informatie, zal eerder aansprakelijk zijn voor graafschade dan wanneer hij zich wel aan zijn wettelijke verplichtingen heeft gehouden. Hetzelfde geldt voor de beheerder die geen of onjuiste informatie heeft verstrekt. Dit alles neemt niet weg dat bij een geschil tussen partijen uiteindelijk de vraag naar de aansprakelijkheid door de rechter zal moeten worden beantwoord.

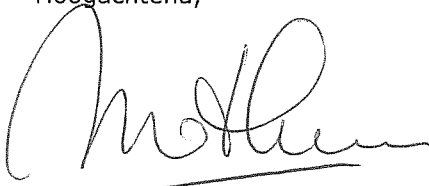
Evenmin als de wet een eigenstandige regeling over de aansprakelijkheid bevat, voorziet de wet in de wijze waarop graafschades moeten worden afgewikkeld. Voor zover de wet verplicht tot het doen van meldingen over graafschades dient dit er toe informatie te verzamelen over de effectiviteit van de wet. De verplichting een melding te doen over netten met afwijkende ligging of onbekende netten dient er toe de informatieverstrekking te verbeteren – alsdan moet de beheerder van die netten alsnog de (goede) liggingsgegevens van deze netten verzamelen. Deze verplichting kan niet worden gelezen als een verplichting van de grondeigenaar, tevens grondroerder, zijn grondbewerkingen op te schorten totdat de schade is gerepareerd. Indien sprake is van een graafschade die het voortgaan van de grondbewerkingen verhindert, kan dat voor de betrokken grondroerder vervolgschade opleveren. Of die schade aan de beheerder van het net of aan de grondroerder zelf moet worden toegerekend, vergt een beoordeling van de omstandigheden van het concrete geval, met inbegrip van de wijze waarop uitvoering is gegeven aan de wettelijke verplichtingen. Dit is nu juist de reden

**Directoraat-generaal voor
Energie, Telecom en Markten**
Directie Telecommarkt

Ons kenmerk
ET/TM / 10100941

waarom de wet geen eigenstandig aansprakelijkheidsregime kent: dat vergt een
beoordeling van geval tot geval.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'M. van der Hoeven', written over a horizontal line.

Maria J.A. van der Hoeven
Minister van Economische Zaken